

sionen med det her forslag, så er visionen på det område meget sympatisk.

Problemet er jo, at kommunerne i fællesskab givetvis også har en interesse i regional planlægning. Men i hvert fald i den del af landet, hvor jeg kommer fra, opstår der undertiden det problem, at kommunerne forstået som enkeltkommuner godt kan have en interesse i at lave en anden planlægning end den, der måske er i regionens interesse. Der synes jeg måske alligevel, det er et problem, at man har en formulering her, der er sådan, at det eneste, kommunernes planlægning ikke må gøre, er at stride imod regionplanlægningen. Det kan unægtelig godt blive en strid om ord, hvornår den strider imod, særlig når det er sådan, at regionplanen ikke må være alt for præcis.

Jeg synes, at den meget fornuftige konservative intention her, nemlig at styrke den regionale planlægning, falder lidt til jorden.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nej, det synes jeg ikke den gør. Forhåbentlig bliver der nedlagt noget tankegods i de her regionale udviklingsplaner, som er med til at skabe grundlag for en god og sund og fornuftig og visionær udvikling i regionerne.

Jeg er helt enig med hr. Per Clausen i, at der er visse kommuner, der godt i fællesskab kan have initiativer, som de kan ønske at planlægge for, og der kan man sige, at en af de måder, som kommunerne har kontakt med regionerne på, jo er igennem kontaktudvalget, hvor der løbende er møder mellem regionen og borgmestrene i kommunerne, og der kan de også drøfte de her spørgsmål.

Jeg mener ikke, at kommuner, der har et stik modsat ønske, skal have lov til bare frit at køre derudad. Der må være en eller anden form for sammenhæng i tingene.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er godt nok, at de ikke må køre stik imod det. Det forstår jeg også, og det ligger i lovforslaget; det kan der ikke være nogen tvivl om. Men jeg synes bare, at hvis den der regionale planlægning virkelig for alvor strategisk set skal betyde noget for regionens udvikling, så er det meget vigtigt, at kommunerne ikke efterfølgende planlægger udelukkende med den binding på sig, at den planlægning, de laver, ikke må stride imod den.

Jeg synes også, at den konservative ordfører i dag har været inde på, at man måske godt kunne finde nogle andre ord, og hvis det skulle være et af mine bidrag til den her diskussion, ville det også være at sige, at det synes jeg ville være en meget, meget god idé. Måske skulle man også give regionen en mulighed for at gribe ind på betingelse af, at der ikke var nogen som helst form for sammenhæng. Det er jo også noget andet, end at det strider direkte imod.

Så jeg synes, at man skal overveje nogle opstramninger af de formuleringer.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kan kun støtte, at der skal være en sammenhæng. Det synes jeg er utrolig vigtigt, og der er jo mange nuancer i det her. Hvad er »at det ikke strider imod«? Det er jo heller ikke afprøvet, hvor det ligger.

KL 15.05

Jeg vil i hvert fald bare sikre mig, at der ikke sker en detailplanlægning fra regionens side inden for kommunens område. Kommunen skal selv detailplanlægge, men det kan da godt være, at der skal være nogle strammere formuleringer. Det kan jeg ikke afvise. Men det er klart, at meningen er, at det skal skabe en sammenhæng, og at kommunerne skal stå frit med hensyn til at lave bindende planer.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige, at den konservative ordførers sidste indlæg har gjort mig lidt gladere. Det vil jeg gerne starte med at takke for, for jeg skal ikke lægge skjul på, at da vi startede den her debat, og da jeg begyndte min læsning af det lovforslag, vi diskuterer i dag, blev jeg sammen med den radikale folketingsgruppe ikke meget opløftet, fordi vi simpelt hen havde utrolig svært ved at finde hoved og hale i, hvad man vil med det her forslag.

Som sagt går det jo lodret imod Strukturkommissionens anbefalinger. Lad os nu for et kort sekund glemme argumenterne om armslængdeprincippet, argumentet med at smadre de faglige miljøer, og så holde os til det, som forekommer mig helt indlysende, at når man planlægger i Danmark, giver det simpelt hen ikke mening kun at planlægge for små kommunale enheder. Hele det fænomen at planlægge noget handler